

[Frits Clausen.]

kom an paa, var at nedsætte Købeevnen. Hvis det er det Princip, man gaar frem efter inden for Regeringspartierne, kan jeg godt forstaa, at der ikke har kunnet gøres andet mod Arbejdsløsheden end at nedsætte den femte Kommission. Det bedste vilde maaske være, for at holde Kronen oppe og for at nedsætte Forbruget, om vi alle lagde os hen og døde.

Vi mener, at det, man her gør, er det værste af alt, hvad man kan gøre i den nuværende Situation: man tager Penge fra Erhvervslivet. Man vil have, at Erhvervslivet skal bære en meget stor Afgift, og hvad gør man saa? Saa fremsætter man Lovforslag, der absolut maa lamme dette Erhvervsliv. Det, det kommer an paa i en Krigssituation som denne, hvor alt gaar ud paa at ødelægge Værdier, hvor vi allerede her i Danmark har mange ødelagte Værdier, er saa sandelig for et Samfund som det danske at sætte alle Hjulene i Gang, at faa udvidet Mulighederne for et sundt og blomstrende Erhvervsliv. Paa den anden Maade kan man regne ud, hvornaar Regeringen ikke kan faa flere Skatter ind. Den højtærede Finansminister har meddelt os i Dag, at vi allerede er saa langt ude, at vi ikke kan laane mere. Hvis vi stadig lammer de Skattekilder, vi endnu har, kan vi regne ud den Dag, hvor vi end ikke kan skrive Skatter ud mere. Nu hedder det jo ikke direkte Skatter længere, for *det* Maksimum har vi naaet, nu hedder det indirekte Forbrugsafgifter.

Det er indlysende, som det er blevet sagt her fra denne Talerstol, at denne Lov absolut vil forøge Arbejdsløsheden, at den vil lamme Erhvervslivet paa mange Omraader, hvor Opgaven just skulde være at sætte dette Erhvervsliv i Gang. Regeringspartierne fremstiller det som saa vanskeligt for os at opretholde dette Erhvervsliv, og Skylden ligger altid udenfor. Nogle Gange var det Verdenskrisen, saa er det Verdenskrigen, saa er det Frostene, og saa er det alle andre Aarsager. Men det viser sig jo, at Lande, som er meget haardere berørt af det storpolitiske Opgør, end vi er her i Danmark, udmærket godt kan holde Produktionen i Gang. Man kan holde Priseniveauet — ikke Pristallet, som vore hjemlige Regeringspartier vil det, men Priseniveauet — konstant, og man kan tilføje Folkene de Varegrupper, som Folkets Liv kræver. Vi herhjemme gaar akkurat den modsatte Vej, vi slagter Pattegrise og Polte, vi ødelægger Erhvervene, vi siger nej til et Naboland, der vil købe 10 000 Heste, for vi kan ikke levere dem.

Vi siger til et andet Naboland, der vil købe Slagte kreaturer, at vi har ingen Slagte kreaturer, men Cementmaskiner. Hvis man havde sendt noget Cement i Stedet for! Man siger: det hele er en Verdenskrise udenfor, som vi ikke kan gøre noget som helst ved. Nej, hvis det er Mening, at vi kun skal nedskære Forbruget, kun skal indrette os paa at sulte langsomt ihjel alle — vi Rigsdagsmænd indretter os jo ikke paa det, vi faar jo endda Tillæg —, ja, saa skal det hele nok snart gaa i Staa. Hvis vi fører en Samfundspolitik og en Erhvervspolitik som den, vi fører i Dag, hvor Landmændene siger: Bare vor Hvede maa være fordærvet, saa kan vi faa en passende Pris for den, for hvis det er godt Korn, rigtig godt Brødkorn, kan vi ikke opnaa nok for den — ja, hvis Vanvid er et parlamentarisk Udtryk, og selv om det ikke er det, vil jeg bruge det over for den Erhvervspolitik, som Regeringen har ført og stadig fører.

Jeg ser med god Samvittighed tilbage paa de Advarsler, jeg har kunnet give Regeringen fra denne Talerstol om ikke at dække et stigende Skattebehov ved Byrder, der lammer Erhvervslivet. Men jeg har ogsaa yderligere stillet Regeringen positive Forslag til Raadighed, Forslag, som viste Vej til en Mobilisering af alle vort Folks Kræfter i den foreliggende Situation, baade hvad Værn for vort Folk og Virke for dette Folk angaar. Jeg haaber efter de Udtalelser, den højtærede Statsminister fremsatte her i Dag om Fællesskab, om, at der var Brug for alle gode Raad, at man vil tage mere Hensyn til disse Forslag. Ikke fordi de fremsættes af mig som Formand for denne lille foragtelige Rigsdagsgruppe, der ikke engang er udvalgsberettiget, men fordi jeg er Talsmand for nye politiske Anskuelser og Principper, der har vist sig at kunne ordne disse Spørgsmaal overalt i de Lande, hvor de er gennemført, Spørgsmaal, som Regeringen ellers maa give op for, idet den fører Landet ud i en Katastrofe og hele Rigsdagen og alt politisk Liv ud i en stor Fiasko.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa en nærmere Bedømmelse af de enkelte. . . . Hvad beha'r? Jeg tror, der er en Herre, der vil sige noget!

Tredie Næstformand (A. M. Hansen): Det ærede Medlem maa holde sig til sin Tale og ikke beskæftige sig med Medlemmerne ude i Salen.

Frits Clausen: Om Forladelse! Jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa de en-